

N:o 161.

Af Herr J. Rundbäck: Angående öfverflyttande till Statskontoret vid innevarande års slut af åtskilliga Riksgäldskontorets fordringar.

I sammanhang med det bifall, Riksdagen år 1873 lemnade till den af Kongl. Maj:t gjorda framställning att de till Riksgäldskontoret ingående statsintrader skulle från och med samma års slut ingå till Statskontoret för att af detta embetsverk i likhet med statsmedlen i allmänhet förvaltas och redovisas, beslöt äfven Riksdagen, med föranledande af motionen N:o 170 inom Andra Kammaren, att Riksgäldskontorets fordringar i följd af meddelade lån dels för de med åtskilliga landshöfdingebeställningar förenade ackorder, dels till vattenaftappningar för beredande af odlingsföretag skulle vid 1873 års slut till Statskontoret öfverlåtas. Emot det uti nämnda motion framställda förslag derom, att uppbörderna af räntor och amorteringar af de från Riksgäldskontoret åt städer, menigheter och bolag lemnade lån till byggnader och tomtregleringar, hamn- och brobyggnader samt årensningar, kanal- och slussanläggningar äfvensom järnvägsanläggningar m. m. äfven måtte till Statskontoret öfverflyttas, anfördes hufvudsakligen, att den öfvervägande delen af dessa låns sammanräknade belopp utgått af medel, som blifvit af Riksgäldskontoret för statens räkning upplånade, hvadan det vore lämpligt att räntor och kapitalafbetalningar å samma lån inginge till det verk, som har att ombestyrja likviderandet af statens gäld; hvartill kom att det vore för Statskontoret önskvärdt att icke på en gång, och innan tjenstgöringen derstädes hunnit att efter dess nya åligganden fullständigt ordnas, öfverhopas af allt för många göromål, under det dessa med lätthet kunde bestridas af Riksgäldskontoret, hvars tjenstemän, vande vid dessa bestyr, vid förändringens genomförande sannolikt till allra största delen voro försedda med fullmakter och således icke med någon fördel för staten skulle kunna afskedas, äfven om tjenstgöringen sådant medgäffe.

De medel, som af Riksgäldskontoret genom upplåning för statens räkning blifvit anskaffade, hafva varit använda dels för byggande af statens jern-

vägar dels till lån för enskilda jernvägsanläggningar. De för statsjernvägarne byggnad använda medel uppgå till en summa, som mera än fem gånger öfverstiger det belopp, som i låneväg utlemnats till enskilda jernvägar. Då nu inkomsten af de förra ingår till Statskontoret, synes deraf vara en gifven följd, att räntor och afbetalningar å lånen för enskilda jernvägsanläggningar äfven böra ingå till samma verk.

Öfriga från Riksgäldskontoret utlemnade lån till städer, menigheter och korporationer, för hvilkas utbetalande medel icke anskaffats genom upplåning, äro af samma beskaffenhet som de redan till Statskontoret öfverflyttade lånen till odlingsföretag.

Då nu härtill kommer, att Riksdagen år 1874 uppdragit åt fullmäktige i Riksgäldskontoret att omorganisera detta verk och i detta afseende bemyndigat dem att, då sådant för göromålen ändanålsenliga ordnande befinnes lämpligt, förflytta dervarande tjänsteman på indragningsstat, samt då fullmäktige under senare delen af sistlidna år tillämpat detta bemyndigande och uppgjort förslag till ny organisation af Riksgäldskontoret, hvilket förslag kommer att underställas Riksdagens pröfning, har jag ansett det vara lämpligt att taga i förnyadt öfvervägande, huruvida icke Riksgäldskontorets fordringar för de från detta verk lemnade

byggnadslån,
tomtregleringslån,
lån till Karlskrona stads pastorat,
lån till allmänna barnhuset i Stockholm,
lån till Alnarps landbruksinstitut,
lån för hamn- och brobyggnader samt åars upprepning,
lån för kanal- och slussanläggningar och
lån för jernvägsbyggnader

borde vid innevarande års slut öfverflyttas till Statskontoret, samt de till utgående efter nämnda tid beviljade dylika lån anvisas på samma verk.

Då detta förslag i sin mån afser att bidra till en önskvärd mera enkel redogörelse för statens inkomster och utgifter, än som nu eger rum, då den är fördelad på två skilda verk, har jag funnit mig manad att framlägga detsamma.

Om remiss till Stats-Utskottet får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 28 Januari 1875.

J. Randbäck.